

zaaknummer 13.206

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van de heer

Procedure

Op 7 november 2013 heeft de heer(hierna: appellant) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie ESL (hierna: verweerder) van 5 november 2013. Verweerder heeft bij brief van 18 december 2013 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 20 januari 2014. Appellant is in persoon ter zitting verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door en, beiden vicevoorzitter examencommissie.

Inleiding, bestreden besluit

Appellant diende op 1 augustus 2013 beroep in tegen het besluit van verweerder van 21 juni 2013, waarbij verweerder aan appellant een sanctie had opgelegd vanwege geconstateerd plagiaat in een door appellant ingediend essay voor het vak Bestuurlijke en strafrechtelijke rechtshandhaving. Het college verklaarde het beroep van appellant op 15 oktober 2013 gegrond (CBE zaaknummer 13.098). Het college vernietigde het bestreden besluit en droeg verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de overwegingen van het college.

Verweerder heeft op 5 november 2013 een nieuw besluit genomen.

Verweerder heeft vastgesteld dat er sprake is van plagiaat. Verweerder heeft appellant een vervangende sanctie opgelegd.

Beroep

Appellant komt in beroep tegen het nieuwe besluit van verweerder van 5 november 2013. Appellant betoogt dat het nieuwe besluit inhoudelijk gelijk is aan het vorige besluit dat door het college in zijn uitspraak van 15 oktober 2013 werd vernietigd. Appellant is van mening dat verweerder zich niet heeft gehouden aan de overwegingen van het college maar hetzelfde besluit heeft genomen. Appellant bestrijdt dat hij heeft erkend dat er sprake is van plagiaat. Er is volgens appellant geen plagiaat gepleegd. Overal in het essay zegt appellant naar bronnen te hebben verwezen. Hij zegt dezelfde werkwijze te hebben toegepast als bij eerdere werkstukken in de bachelor. Hij zegt niet eerder commentaar te hebben ontvangen dat er iets niet goed zou zijn in zijn wijze van citeren. Appellant is van mening dat de docenten hem de mogelijkheid hadden moeten geven om het essay waar nodig aan te passen. Studenten is aan het begin van de collegecycle ook toegezegd volgens appellant dat zij eenmalig het essay mogen aanpassen indien het essay in eerste instantie zou leiden tot een onvoldoende. Die afspraak is niet nagekomen, de mogelijkheid tot aanpassing heeft hij niet gekregen, aldus appellant. Dat de gevolgen van de vertraging in de procedure voor rekening komen van de examencommissie zoals het college in zijn uitspraak heeft aangegeven, betekent volgens appellant dat hem die mogelijkheid niet mag worden onthouden.

Appellant merkt op dat wanneer hij de tekst uit een brief van de minister die hij in het essay heeft opgenomen, had weergegeven in een bijlage er niks aan de hand was geweest.

Appellant is voorts van mening dat de ongeldigverklaring van zijn tentamen voor hetzelfde vak vernietigd zou moeten worden. Het tentamen staat immers geheel los van de vermeende fraude in het essay, zo stelt appellant.

Verweer

Verweerder constateert dat er onmiskenbaar sprake is van plagiaat in het essay van appellant. Uit het Ephorus rapport -dat zich onder de stukken bevindt- blijkt dat 54% van de tekst van het essay overeen komt met de tekst van andere bronnen. Aanhalingstekens ontbreken. Verweerder vindt 54% een ontoelaatbaar hoog percentage. Op de vraag van de commissie waar de grens ligt antwoordt verweerder dat dat niet op voorhand is aan te geven. Dat is afhankelijk van factoren als wat er is overgeschreven, maar 54% niet eigen werk is hoe dan ook veel teveel. Aan de passages die zonder exacte bronvermelding zijn overgenomen is geen eigen inbreng/analyse toegevoegd. Verweerder meent dat ingeval een student 54% van een essay overschrijft van het werk van anderen en daaraan geen eigen inbreng/analyse toevoegt, hij willens en wetens handelt. Overigens is het opzettelijk karakter van de handelwijze geen voorwaarde voor een oordeel dat sprake is van fraude, aldus verweerder. Verweerder wijst op artikel 16 sub h van de Regels van de examencommissie 2012.

Verweerder bestrijdt dat hij hetzelfde besluit heeft genomen. In het verweerschrift heeft verweerder de gevolgde procedure nader toegelicht. Na de uitspraak van het college zegt verweerder alsnog de procedure in artikel 17 van de Regels van de examencommissie 2012 te hebben gevolgd. Hetgeen eerder niet was gebeurd (appellant in de gelegenheid stellen te reageren op het verslag van de examinerator, waarvan het Ephorus rapport onderdeel uitmaakt) heeft alsnog plaatsgevonden. Verweerder stelt dat appellant de inhoud van het Ephorus rapport niet betwist of anderszins tegenspreekt. Daarmee staat volgens verweerder vast dat er in het essay sprake is van plagiaat/fraude.

Bij het bepalen van de sanctie zegt verweerder het gebrek aan voortvarendheid te hebben meegewogen. De bij besluit van 5 november opgelegde sanctie wijkt af van de eerdere sanctie, waarmee de stelling van appellant dat hetzelfde besluit is genomen, feitelijk onjuist is. Verweerder heeft de sanctie omtrent de onmogelijkheid van herkansingen van alle hertentamens genuanceerd.

Naar aanleiding van de opmerking van appellant over de vermeende toezegging van de docenten om het essay aan te mogen passen wanneer dit in eerste instantie onvoldoende zou zijn, benadrukt verweerder dat het nooit zo kan zijn dat een gemaakt essay kan worden geredresseerd indien in desbetreffend essay fraude is geconstateerd. Dat zou immers betekenen dat iedere student ongestraft één fraudepoging zou mogen ondernemen bij het schrijven van een paper of werkstuk. Deze conclusie is volgens verweerder zo absurd dat daarmee het bestaan van de toezegging/afpraak volstrekt onaannemelijk is. Verweerder betwist dan ook het bestaan van deze toezegging/afpraak.

Overwegingen van het college

Artikel 16 van de Regels van de examencommissie 2012 sub h bepaalt dat onder plagiaat wordt verstaan: "het voor een werkstuk, scriptie of enige andere vorm van tekst die onderdeel uitmaakt van het onderwijs, een passage groter dan één of enkele woorden letterlijk of in vertaling overnemen zonder dit aan te geven door middel van aanhalingstekens of een ander eenduidig typografisch

hulpmiddel, zelfs indien een naspeurbare correcte bronverwijzing is opgenomen.”

Het college is van oordeel dat verweerder gelet op het gestelde in artikel 16 van de Regels van de examencommissie 2012 plagiaat heeft mogen aannemen in het essay van appellant. Voor het mogen aannemen van plagiaat is geen bewijs van opzet vereist. In de omstandigheid dat appellant, naar gesteld, niet de intentie heeft gehad om te frauderen, ziet het college geen reden om het oordeel van verweerder dat sprake is van plagiaat onjuist te achten. Ook het overige door appellant aangevoerde dat er geen sprake is van plagiaat brengt het college niet tot een ander oordeel.

Wat er zij van een eventuele toezegging van de docent aan het begin van de collegecycle om een onvoldoende voor het essay eenmalig te mogen repareren, het college deelt de mening van verweerder dat het niet aannemelijk is dat zo'n afspraak -voor zover deze al zou bestaan- ertoe kan leiden dat geconstateerd plagiaat ongestraft zou kunnen worden hersteld.

Het college volgt appellant niet in zijn stelling dat de sanctie in het bestreden besluit van 5 november gelijk is aan die in het eerdere besluit. Het opleggen van een maatregel door verweerder moet worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. Het college ziet geen aanknopingspunten voor een oordeel dat de aan appellant opgelegde sanctie de evenredigheidstoets niet kan doorstaan. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de tekst van het essay van appellant voor 54% overeenkomt met tekst die niet van de eigen hand van appellant is. Het college is bovendien van mening dat de sanctie passend is in die zin dat in voldoende mate rekening is gehouden met de belangen van appellant.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.